

שידר. כך אדרמור שליט"א חיויר והפסיק באמצע, והמתין עד שהג'il יודה. המאמר ארך יותר מחצי שעה. אחר אחת השיחות, אחר שדיבר שצער להיות "עד דלא דעת", הורה לאחד לומר לחוים, ולאחיהם העכט אמר שכולם "זאלן אויסטרינגן א באטעל מיט אandalben". בהתווועדות השתתק אחד הקשור עם "מלאכיס", והי' שתוי והתחילה לדבר, ובכך אדרמור שליט"א אמר לו: "אויס מלאך, בניי אדרמו". היה שם אחד שבנו רצוי להוציאו החוצה מפני שהוא כבר שתוי, ואחד מהם אמר לאחד שעמד לידיו: "ער אויז מײַ טאנע ניט אויעירס", ובכך אדרמור שליט"א אמר לו שיאמר לחוים, און אן... ואח"כ ניגש בןו השני לאביו, ואמר ב"ק אדרמור שליט"א: "אוכוב... וואלט געוזנט פאר זיין נפש... ווי ער זארגט פאר זיין פאטען, וואלט ער געוען גאר אנדרערש". ב"ק אדרמור שליט"א שאל לאחר מודיע אינו חזר דא"ח בתמי' בנסיות, וכשענה שאין לו זמן אמר לו: "משיח דארף באילר קומען". לרב מענטליך אמרו: "עס פועל עזען תלמידים וועלכע קענען און זאגן ניט חסידות און שוהלען, ניט נאך דאס. נאך אין זעה ווי ניט דא צום פאָרברינגען". אחד ניגש לב"ק אדרמור שליט"א ואמר שאין לו השגה (בחסידות) ואמר לו: "או פאָרערשטיין דארף מען, נאך וועלן פאָרערשטיין דאס דארף מען ניט?". ההתווועדות ארוכה תשע וחצי שעות, והסתימה בחמש לפניות בוקר.

יום ב' ב' אדר: ב"ק אדרמור שליט"א מסר היום להעתיק את הדר' הראישן שהנגי מההנחתה שהכניסו אליו מהמאמר "באיי לגני", בשוביל שלא תתعقب ההעתקה עד שיגי הכל.

יום ד' ב"ב אדר: בערב היה הרש"ג אצל ב"ק אדרמור שליט"א ביהדות, מהשעה 7:00 עד 15:00. כשבנכns היה חגור באבנט שלו.

לול שישי או רב"ד אדר: נכנס ליחירות ג' ("מלאך") ושאל את ב"ק אדרמור שליט"א אודות חורת תניא בעל-פה, ונעה לו שזהו

בשבכה הניה את ראשו החק על השולחן, כשהוחביר המלים "מורד מלך מלכי המלכים" הפסיק ברכבי, ועבבו במה רגעים עד שהמשיך לומר "הקב"ה", הבהירנו שהפעם ברך את המטפתה על יד ימין, לא כמו תמיד שכורבה על יד שמאל.

יום ג' ז' אדר: קודם ז' אדר אמר ב"ק אדרמור שליט"א לר' משה גוראריה שהמתנדבים מתענים בו' אדר, אך אנו צעירים לומר לחוים... וציווה לו להתווועד עם האברכים. במנחה של ז' אדר אמר ב"ק אדרמור שליט"א תחנן.

יום ב' תענית אסתר: למפטיר במנחה עלה הרב חזדקוב לתפילה עברית יצא ב"ק אדרמור שליטה בשעה 6:45. הת' ישראל גורדון קראת את המגילה בקול. ב"ק אדרמור שליט"א עמד על מקומו של שבת ויוט והביט במגילת שלג, צחובה מרישן.

יום ג' פורים: מנחה התפללו בשעה 1:00. בערב בשעה 8:45 (8:30) התחילה ההתווועדות בבית המדרש למטה, כשייצא ב"ק אדרמור שליט"א להתווועדות FAGSHO דטרבסקי, שיש לו אחות חולה ומוסכנת, ואח' ב"ק אדרמור שליט"א ואמר: הנכם יודיעים כבר את הפרטים בזה (כפי מסר ע"י הרב חזדקוב), רבי, האט וחמנתו" ועמד ב"ק אדרמור שליט"א ברגע ואמרה: "גלויבט מיה מיר טוט שטארק וויאי", והלך. אך הלה אהן שוב בידו החק' ואמה: "רבי, מבשרך אל תחולם. רבי, איך בין אייערעד א קרוב און זי איז א קרובה" (משפחת טברסקי הם מצאצאי אדרמור האמצעי). ועמד ב"ק אדרמור שליט"א הצעיא ידו החק' מידו ואח"כ אמר: "ז' וועט האבען א רפואה שלמה". קודם ההתווועדות נטל ב"ק אדרמור שליט"א ידיו החק' לטוערה. ההתווועדות החלה באמירת המאמר כאשר ב"ק אדרמור שליט"א סומר ראשו החק' בידיו. באמצע אמרות המאמר עמד אחד (יז"ג) מולו ובכך הסתר לאחרים. הרוב סימפסון והרב שקליאר עקרו עליו

מתפלל וציווה לנו ואח"כ אמר מאמר ד"ה "עם זו יערתו לי", המאמר ארך 23 דקוט. כי קהל קטן.

ש"פ צו, שבת הגдол, יו"ד ניסן: אחר מנוחה ואmittot ההגדה, חביבנו על שיחה כ"ז אבל היינו רך... ולא אמרנו לכ"ק שום דבר חירך אלינו ויצא.

יום א' י"א ניסן: היום מלאו לכ"ק אדרמור"ר שליט"א חמישים שנה, נסע לאוהל, בשחוור נכנסו אליו שלושה בחורים שהם חבריו "וזעך המסדר חורות דא"ח", ודבר לפניהם. בשעה 8:45 נכנסו לחדרו כב' מנינים, ואמר לפניהם מאמר ד"ה "אדנו' שפתית תפתח". בין הנכנים היה גם בחורים לפי רשימה שקרה הרבה הורקב (לייבל גונז, שלום האסקין, בעל יוניק, יואל כהן ודודו ראסקון). אח"כ נכנסה אליו קבוצת אברכים לבקש שיאמר מאמרים כל שבת, וכן שהיו המאמרים בכתב בכדי שיוכלו להדריס, ואמר להם שאין והמן פניו לבך, ושיר בנימין גורדוץקי ור' משה גוראריה טיענים שאפילו על המתบทים אין מענה. וסיים שצרכיהם המבקשים לתבוע מעצם עניינים שהם צרכים לעשות.

ليل ג' אוור ל"ג ניסן: הילולא דכ"ק אדרמור"ר הצמח צדק נ"ע, לפ"ז בקשת כ"ק אדרמור"ר שליט"א החפכל הרוב שמואל לויטין לפני העמוד. אחר התפילה התעניין עלו כ"ק אדרמור"ר שליט"א אין כי סדר החתונות בשנה שעברה, נתן לו שטר של עשר זולר ואמר: "מסתמא אויב איך ועל געבן איינצעיגע קען מען קויפען מען משקה", ושיכנסו אליו אח"כ לחדרו ויתן, "און איזו זועט זיך מען לריןען".

יום ג' י"ג ניסן: כ"ק אדרמור"ר שליט"א התעניין לדעת מי ישגיח מהר, ערב פשת, באפיית המצאות, וכשאמר המשפיע שלחשגיה יכול כל אחד, הגיב ע"ז בפליאה: "איזו? איר האט אויגעטאן א נויעם עניין בעבודה", שכל אחד יכול להשגית...

דבר טוב, כי ע"ז יתקשר עם אדרמור"ר הוקן, וגם בעת שאנו חור בפה, בכל זאת הוא מקשר בהעלם, לאחר שהאותיות ישנן במוחה. והווסף שיש יתרון בספר התניא על שאר ספריו, מכיוון שהוא הלשון שלו, ובכלל יש מעלה ברא"ח יותר מבנגלא, שברא"ח הכנס אורה"ז את עצמו עם הפניות שלו, שכן זהו "נשמטה אדרורייטה", משא"ב בנגלה שהוא "גופא אדרורייטה". עוד אמר שלא ציריך להזכיר לחורה בע"פ הרבה זמן, אלא כל אחד יעשה ואת לפ"י יכולתו.

יום ד' עד"ח ניסן: החפכלו מנהה בעת השקיעה ולא אמרו תחנון. הרי או הרב ואילעס מפילדפי" ואמור לכ"ק אדרמור"ר שליט"א שלעתה הט"ז ציריכים לומר תחנון, ונעה לה: הלא בעת הזאת אמר השיטת' למשה "החדש הזה לבם".

ליל שישי אוור לב' ניסן: הילולא דכ"ק אדרמור"ר מהירוש"ב נ"ע. אחר תפילה ערבית למד כ"ק אדרמור"ר שליט"א לעצמו משניות בסידור, בסיום התפילה ביקש ממנו הרוב שמואל לויטין מעות בשבייל משקה, נתן לו ישיה דולרים ואמר כמה מילויים בעניין קונטרס ב' ניסן שיודפס בקרוב, והזכיר שיש ללמדו במשניות אחרות השם של בעל ההילולא. הרוב ואילעס אמר שלילה זה שייר לראש-חדוש במו לענין סעודת, ואמר לו כ"ק אדרמור"ר שליט"א שלזה מען דארף ניט האבן קיין לומדות". הרוב ה"ל הרי היום אצל כ"ק אדרמור"ר שליט"א וסיפר שהוא ישאר לשכת, ואמר לו: הרי לא יהיה מאמרין! ואמר הרוב ואילעס: "זועט דער רבוי זאגזע", ואמר לו: הרי לא הכתני את עצמי, ואמר הרוב ואילעס: היה טוב בלי הכתנה.

ש"פ ויקרא: אחרי תפילת שחירות אמר הרוב חורקוב שאולי אחר מנהה יהיה משחו (מאמר או שיחה). אחר מנהה ניגש למקום בו מתפלל, וכ"ק אדרמור"ר שליט"א משך בכתפיו ואח"כ הביט על העומדים סבבו ודמותו החלו לירד מעיניו הק', והוא ישב על המקום בו